DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 5 juni 1997 *

I mål C-223/96,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Condou Durande, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten J.-J. Evrard, Bryssel, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av C. de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och biträdande utrikessekreteraren, R. Nadal, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 9, boulevard du Prince Henri, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall (EGT L 78, s. 32) genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att inte ha meddelat kommissionen dessa åtgärder,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida samt domarna L. Sevón (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och M. Wathelet,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 20 mars 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 26 juni 1996, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall (EGT L 78, s. 32) genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att inte ha meddelat kommissionen dessa åtgärder.

2 Syftet med direktiv 91/156 är att säkerställa att avfall bortskaffas och återvinns samtidigt som det vidtas åtgärder för att begränsa avfallsmängderna, särskilt genom att främja ren teknik och sådana produkter som kan återvinnas och återanvändas.

3 I artikel 2.1 i direktiv 91/156 föreskrivs att medlemsstaterna senast den 1 april 1993 skulle ha satt i kraft de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktivet och genast ha underrättat kommissionen om detta. Direktiv 91/156 publicerades den 25 mars 1991.

4 Då fristen löpte ut hade de franska myndigheterna inte lämnat kommissionen något meddelande eller några andra uppgifter om åtgärder för direktivets införlivande. Kommissionen tillsände följaktligen den 9 augusti 1993 den franska regeringen en formell underrättelse, där denna uppmanades att inom två månader inkomma med ett yttrande angående avsaknaden av nödvändiga bestämmelser om införlivande av direktiv 91/156 med nationell rätt.

5 De franska myndigheterna tillställde genom skrivelser av den 4 november 1993 och den 1 april 1994 kommissionen en sammanställning av de olika bestämmelser som innebar införlivande av direktiv 91/156 samt ett förslag till förordning, vars artikel 8 endast delvis införlivade artikel 12 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 (EGT L 194, s. 39), i dess lydelse enligt direktiv 91/156.

6 Med beaktande av att Republiken Frankrike inte hade införlivat direktiv 91/156 i dess helhet, riktade kommissionen genom en skrivelse av den 3 augusti 1995 ett motiverat yttrande till den franska regeringen i enlighet med artikel 169 i fördraget.

7 Den franska regeringen besvarade det motiverade yttrandet genom en skrivelse av den 25 oktober 1995 genom att anföra att direktiv 91/156 — med undantag av en del av artikel 12 i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156 — hade införlivats med fransk rätt genom lag nr 92-646 av den 13 juli 1992 (*JORF* av den 14 juli 1992) och genom de tillämpningsförordningar som hade delgetts kommissionen och offentliggjorts.

8 När kommissionen väckte talan hade den emellertid inte fått något meddelande om antagandet av förslaget till förordning om införlivande av artikel 12 i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156.

9 Republiken Frankrike har i sin svarsinlaga till domstolen i första hand ansett att ansökan skall avvisas, eftersom de anmärkningar som har riktats mot den inte var precisa vare sig under det administrativa förfarandet eller i ansökan. Kommissionen borde enligt Frankrike ha angett vilka bestämmelser i direktiv 91/156 som inte hade införlivats eller hade införlivats bristfälligt med fransk rätt.

10 Kommissionen har anfört att de franska myndigheterna i sina svarsskrivelser av den 4 november 1993 och den 1 april 1994 själva angav den bestämmelse i direktiv 91/156 som ännu inte hade införlivats i dess helhet, nämligen den ändrade versionen av artikel 12 i direktiv 75/442, och dessutom hade sänt in förslaget till förordning. Kommissionen anser således att det motiverade yttrandet var tillräckligt precist, eftersom där uttryckligen hänvisades till skrivelsen av den 4 november 1993 och till förslaget till förordning. Av den franska regeringens skrivelse av den 25 oktober 1995 framgår dessutom att det inte förelåg något missförstånd rörande föremålet för det motiverade yttrandet, eftersom de franska myndigheterna syftade på kommissionens anmodan "att vidta alla åtgärder för att följa artikel 12 i direktivet ...". Den franska regeringen har således haft möjlighet att försvara sig mot samtliga anmärkningar från kommissionen.

11 Republiken Frankrike anser däremot att kommissionens argument stöder dess påstående, eftersom kommissionen, för att motivera att den i det motiverade yttrandet fullständigt hade avgränsat föremålet för talan om fördragsbrott, endast kan hänvisa till den kritiserade medlemsstatens skrivelser.

12 I detta avseende skall det erinras om att det följer av domstolens fasta rättspraxis att ett motiverat yttrande skall innehålla en sammanhängande och detaljerad

framställning av skälen till att kommissionen har blivit övertygad om att den berörda medlemsstaten har underlåtit att uppfylla en av sina skyldigheter enligt fördraget (dom av den 11 juli 1991 i mål C-247/89, kommissionen mot Portugal, Rec. 1991, s. I-3659, punkt 22).

13 Av lydelsen av det motiverade yttrandet, som har bifogats akten, framgår att det uppfyller kraven enligt rättspraxis. Kommissionen har i det motiverade yttrandet nämligen angett de bestämmelser och faktiska omständigheter som har gjort den övertygad om att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 91/156, nämligen ett fullständigt införlivande av direktivet och meddelande om bestämmelserna för införlivande. I detta avseende saknar det betydelse att kommissionen för att bevisa fördragsbrottet har hänvisat till en skrivelse från de franska myndigheterna varigenom dessa har medgett att direktiv 91/156 inte har införlivats i dess helhet.

14 Vad gäller ansökan om att inleda förfarandet skall det erinras om att en ansökan som inlämnas till domstolen enligt artikel 19 i EG-stadgan för domstolen och artikel 38.1 c och 38.1 d i rättegångsreglerna bland annat skall ange tvistens föremål, yrkandena och en sammanfattning av de åberopade grunderna (dom av den 13 mars 1992, i mål C-43/90, kommissionen mot Tyskland, Rec. 1992, s. I-1909, punkt 7).

15 Av ansökans lydelse framgår att den överensstämmer med domstolens rättspraxis. Kommissionen har i ansökan nämligen beskrivit tvistens föremål, de tillämpliga bestämmelserna och det administrativa förfarandets belopp, talans rättsliga grund, yrkandena samt de åberopade grunderna.

16 Det har inte bestridits att direktiv 91/156 inte har införlivats inom den föreskrivna fristen. Kommissionens talan om fördragsbrott skall följaktligen anses välgrundad.

17 Följaktligen skall det konstateras att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i direktiv 91/156 genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

18 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Frankrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat, skall den förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Frankrike förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Moitinho de Almeida Sevón Edward

Jann Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 juni 1997.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på femte avdelningen